

ЧЕРВЕНЬ — ЛИПЕНЬ
1978
JUNE — JULY

ЮНАК

ЮНАКИ! — ЮНАЧКИ!

Маєте нагоду до **ПЛАСТОВОГО ЗАРОБІТКУ**
Потребуєте фондів на добру справу?
Хочете купити таборовий виряд?
Хочете придбати книжки до пл. бібліотеки?

Можете це здійснити **продаванням:**

1. **РИСУНКІВ** із нияної доби
"Во врем'я оно" (розмір 11×14 інчів)
2. **Українських перстенів** з пл. лілейкою, тризубом, написами "ГОТУЙСЬ", СКОБ.

По ближчі інформації пишть:

O. KRAUS
2295 Portland Avenue,
Rochester, New York, 14617, U.S.A.

Згадайте, що читали це в "Юнаку".

КУПУЙТЕ В НАС

ЯГІЛКИ

Олександра Баріяка, Львів, 1932;
ціна книжечки: \$2.50. Адреса:
Plast Publishing, 2150 Bloor St. West
Toronto, Ont. M6S 1M8 Canada.

ПЛАСТОВА КРЕДИТІВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ**
та
- приймає **ОЩАДНОСТІ**.
- Пластова Кредитівка міститься
у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуні і Пластунки в Торонті!
СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!

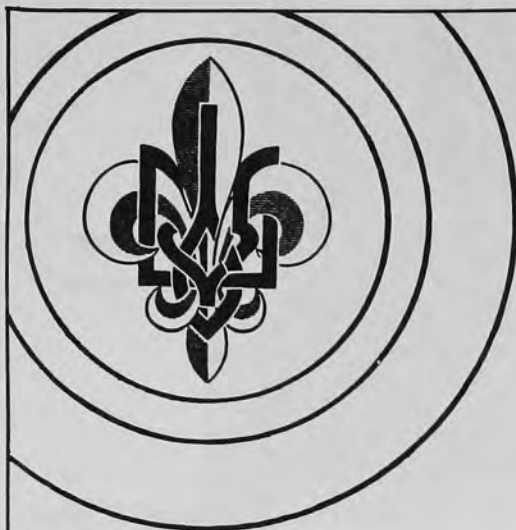
Від 1 січня 1978 р. річна передплата "Юнана" коштує: США і Канада — \$10.00;
Австралія — рівновартість 10.00 амер. дол.; Австрія — 100 шилінгів; Аргентина
— 10.00 пезів; Німеччина — 15.00 нім. марок; Франція — 15.00 франц. франків;
Італія — 2,000 лірів. Велика Британія — 2.00 фунти
Ціна одного числа \$1.00.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2150 Bloor St. W.
Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada — Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 • Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont.

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

Редагує колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

пл. юн. Андрій Винницький.

пл. сен. Тоня Горохович,

ст. пл. Олесь Кузишин

гетьм. вірл. Ксеня Одежинська,

пл. юн. Всеволод Онишкевич

ст. пл. Юрій Павлічко,

пл. сен. Олександра Юзенів.

ЗМІСТ

2 Гутірна з юними друзями — Стрілецький заповіт
пластунам	Подруга Гребля
3 Стрілецький заповіт пластунам	**
Співаємо забуті стрілецькі пісні	**
4 Ксеня	А. Курдидик
5 Співак з Києва в Метрополітальній
опері Нью-Йорку	С. Зелин
6 Усі дороги ведуть до Едмонтону	О. Дедів,
	М. Стадник, С. Стадник
8 Пластункам на вушко: "Брайдал шовер"
чи "Дівич-Вечір"?	Г. Котович
10 Фоторепортер питає	**
11 Що читати? Крутіж, Гірний сміх	А. Винницький
12 Молоде перо: Сніг і пальми	І. Нога
Чи знаєте ту платівку? Любомира	О. Кузишин
13 З пластових зайнять: Тереновий марш
у літньому таборі	**
14 Оголошення — Водно-мандрівний табір
Побратимів	Побратими
15 "Вечір Юнака" в Нью-Йорку	Л. Ю.
16 Пишемо на одну літеру...	Пан Тофель і Дружина
17 Надзвичайна виставка Наталки Гусар	А. В.
18 Для розваги: Добре діло	Я. Козак
19 З практичного пластування:
Найважливіша частина виряду	
21 Хроніка	
Замість квітів на могили, подяка, прес-фонд,
оголошення	

● На обкладинці: "Відвідини в таборі" — фото ст.
пл. Ксені Одежинської.

● Ілюстратори цього числа: пл. сен. Я. Козак, пл.
сен. В. Пилишенко-Гарпун

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти
мову, як теж скорочувати й виправляти
одержані матеріали згідно з пластовою
термінологією, пластовими виховними
напрямами та вимогами
юнацького віну читачів.

ЮНАК

ЧЕРВЕНЬ-ЛИПЕНЬ 1978

Ч. 6-7 (177-178) РІК XVI

Інтернаціональне стандартно-серійне число,

0044-1384

СТРІЛЕЦЬНИЙ ЗАПОВІТ ПЛАСТУНАМ

*Ідея Самостійности і Соборности — за-
орука щастя Нації. Плекання традиції —
ознака самопошани Нації.*

(Із Заповіту УСС-ів — пластунам)

Дорогі Подруги і Друзі!

“Маки” підготовляються до 3-ої проби. За-
просили мене на гутірку про Три головні обо-
в'язки пластуна й про вагу традиції. Радісно
мені було на згадку про зустріч з цікавими
юначками та від того, що зможу розповісти
їм про наше пластування в Німеччині, про Три
головні обов'язки і традицію в нашому житті.

Коли тільки я згадала про подію передачі
УСС-ми “стяжки-традиції” пластунам в 1948 ро-
ці в Міттенвальді, про святкування 22 Січня і
1 листопада, юначки zareagували:

— Подруго, мені мама казала, що 1948 ро-
ку в Міттенвальді відбулося урочисте святку-
вання 1 Листопада. Мама була тоді старшою
пластункою — учасницею святкувань, — гордо
заявила Люба. — Урочистості там тривали пов-
них два дні.

— А моя мама, — перервала їй Марта, —
каже, що тих святкувань не забуде ніколи! Це
справді були пам'ятні дні. УСС-и разом з пла-
стунами були на святковій збірці, на Богослу-
женнях у церквах, на дефіляді. А на ватрі бу-
ли не тільки січові стрільці, але й члени УПА
і сумівці. Був і традиційний листопадовий марш
і товариська зустріч усіх членів станиці й укра-
їнського вояцтва. А ввечорі концерт, на якому
саме й відбувся ритуал передачі заповіту й
традиції УСС-ів пластовому юнацтву, який зву-
чить: “Стійте за ідею самостійности і соборно-
сти! Плекайте Легенду УСС — вияв новітнього
військового зриву Нації”. Символом цього за-
повіту й традиції була стрічка з прапору УСС-
ів, яку вони передали V Куреневі УПЮ-ів ім.
Федя Черника — січового стрільця-пластуна,
що поляг у 1918 році.

— Але, розповідайте нам свої спомини про
ці святкування, подруго, — відізвалася Оріся.

Про ці події знайдете матеріали у тодіш-
ньому юнацькому журналі “На сліді”, — пові-
домила я “Маки”. Але, Друзі, я бажала б пере-
дати Вам не тільки перелік подій з того свят-
кування, але й викликати у Вас подібні пере-
живання, що їх мали ми пластуни тоді, коли
в'язали боротьбу УСС-ів за держаність нитка-

Сотник УСС
Федь Черник

ми традиції з своїм життям у Пласті. Слухаю-
чи розповідей УСС-ів про їхні походи, посвяту,
єдналися ми любов'ю до Батьківщини з ними,
запалювалися їхніми почуттями, волею. Ритм
спільних почуттів будив тугу за чином. Ви ж
знаєте, Друзі, що патріотизм зроджується у по-
ривах, у боротьбі з труднощами. Найвище осо-
бисте щастя духово розвинених — це бороти-
ся за щось значніше, ніж особисті інтереси.
А чим більша жертва складена на полі бою,
тим більша сила народу, краще його прий-
дешне.

— Подруго, але я чула..., дехто каже, що
ми надто багато жертвуємо, забагато в нас па-
нахид і святкувань сумних подій. Я чула, що,
наприклад, такої події, як бій під Крутами, не
повинні ми святкувати, — несміливо озвалася
Христя.

Так говорять теперішні реалісти-прагмати-
сти, — ті, що люблять калькулювати, намага-
лася я пояснити. Крутянці, Друзі, своєю жер-
твою унаочнили мораль української нації.
Зважте, що майже три століття минули від дій
Хмельницького і Мазепи, попіл забуття в тих
віках притрушував наш змаг до волі. А Кру-
тянці відновили традицію захисту народу. У
них відродилась та сила, яка живила нашу ду-
ховість.

— Я знаю! — поспішно відізвалася Таня
— чому ви, подруго, розповідаєте нам про Фе-
дя Черника, про передачу традицій Січового
Стрілецтва пластунам.

— Треба знати минуле свого народу, орга-
нізації, роду, — ентузіастично долучилась до
розмови Христя, — без того зберегти традиції
неможливо.

Українці цього року відзначають 60-річчя
відновлення Державности. Нам важливо при
цій нагоді пригадати “Стрілецький заповіт пла-
стунам”.

Скоб! Подруга Гребля

Українські Січові Стрільці передають 1. XI. 1948 р.
V-му Куреневі УПЮ ім. Федя Черника ленту до прапора
— символ стрілецької традиції

СТРІЛЕЦЬКИЙ ЗАПОВІТ ПЛАСТУНАМ

“Ми, Українські Січові Стрільці
вільною волею й одногосно постановляємо:

Н а д а т и

п'ятому Куреневі У.П.Ю. ім. Федора Черника
С Т Я Г У С С ,

як символ передачі стрілецьких чеснот
усьому Українському Юнацтву.

ЗАЛИШАЄМО ЮНАЦТВУ ЗАПОВІТ:

Непохитно й послідовно стояти
за Ідею Самостійності й Соборності —

запорічку щастя Нації.

Зберігати рідну традицію — ознаку
самопошани Нації.

Плекати Легенду УСС — вияв новітнього
Військового Зриву Нації.

Цю грамоту власноручними підписами
стверджуємо і печаттю Братства УСС
скріплюємо.

Дано Року Божого 1948, місяця червня,
20 дня в городі Регенсбургу над Дунаєм”.

СПІВАЄМО ЗАБУТІ СТРІЛЕЦЬКІ ПІСНІ

В ГОРАХ ГРІМ ГУДЕ

Стрілецька пісня

Маршем

Хто живий, вставай боронити край,
Вкритий вогнем і мерцями,
Не буде тобі сумно у борбі,
Між Січовими Стрільцями.

Лютий кат прийшов проливати кров,
Взяти народ наш в неволю,
І море сліз у край приніс,
Розбій і смерть, і недолю.

Та вступився кат із верхів Карпат,
Втік, наче вовк, манівцями,
Або тут і впав, як у бій попав
Із Січовими Стрільцями.

Хто ж то там іде і перед веде?
Диво! Це наші дівчата:
Личко, як мак, кругом козак,
Душа стрілецька завзята.

КСЕНЯ

(із збірки "Маленькі борці")

То діялося в ті часи ясні, як у нас воля була і як ми стали свободними громадянами. Бувало в ті часи, встану вранці та сяду до писання, а до дверей хтось:

Ковть-ковть!..

— Прощу!..

— Лист до вас, пане! — і маленьке чорняве дівчатко входило в хату, підносило величезну торбу та шукало в ній, уткнувши цілу руку, за моєю адресою на коверті.

— Ксеню!..

Ксеня червоніла й нишпорила поміж десятками листів.

— Був до вас отут таки. А пошукайте самі!

Я залазив у торбу і знаходив листа і для себе й для своїх сусідів. Ці останні я закладав Ксені за пальчики.

— Григоровський — отут третій дім на ліво; Савчин — у партері; Листюк — по тамтому боці вулиці!..

Ксеня повторяла, закидала важку торбу листоноша на плече й прикладала два пальчики до дашка:

— До побачення!

— До побачення, Ксеню!

І на сходах тупотів дрібний дитячий хід. Так було день у день через три місяці. Я так привик до щоденних відвідин маленької листоношки, що як її день не було, то я просто увесь час думав про неї.

І раз, як не прийшла через чотири дні — я пішов до її батьків!..

Вони мешкали на передмісті, у малій хатинці, круг якої цвіли пахучі акації, у малій хатинці з чистими вікнами.

— Чи Ксеня дома?

— А ні! — озвалася її мати, що була якраз на подвір'ї. — Вона в службі, але ось надійде. А вам певно листа не доручено?

— Ні, паніматко!

І я розказав, як пізнався з Ксенею, як вона приходила щодня і як врешті її не було чотири останні дні!..

Її мати тільки посміхалася щасливо.

— А ходіть у хату, підождемо, може й лист до вас буде.

В хаті чистенько. Стіл, лавки, ліжко, а на ліжку лежав хворий якийсь чоловік.

— Це батько Ксені, а мій чоловік.

Я привітався.

— То це ваша дочка — такий великий листоноша?

— А моя! Тільки й щастя, що оця дитина. Я от уже четвертий місяць лежу хворий!..

— Що ж вам?

— Не знаєте? На онтій вулиці (він назвав її) напали на мене вночі, як вертався, думали, що гроші несучу, і побили так. Приходилось кинути службу, і так мені прикро було. Не платня — бо в мене й хата, і городець, і поле — але оце, що своїй державі послужити годі!..

— А сьогодні вам краще?

— І так, і ні! Так ото, кажу, журився та, було, жінці розказую, а Ксеня слухає. І одного дня каже до мене: Татусю, я тебе заступлю!..

— Дивіться!

— Я здивувався, не хотів, але як почала просити — то я й листа до начальства пошти написав. І от так ходить!..

У ту хвилину до хати вскочив цілий сніп соняшного світла, а враз із ним, мов замаївшись у нього — Ксеня.

— А до вас уже чотири дні нічого не було!..

І побігла привітатися з батьком!..

Увесь час того короткого, але великого щастя, яким є своя держава, я бачив усе Ксеню з листарською торбою.

Але ось одного дня зранку зчинився в місті сполох. Військо почало виїздити, десь під містом заграли гармати, і непевність ходила по місті!..

Я був до полудня дома — а тоді пішов до батьків Ксені, з якими я заприятелював щиро від того в них першого побуту.

Ксені не було дома, і мама її дуже бідкалася:

— І казала я, не йди! А вона пішла. А тепер Бог зна що!..

— Але ж заспокойтеся, пані — почав я. — Ксеня така второпна дівчина, що не пропаде. І службовичка з неї яка, — докинув я в бік батька, що аж усміхнувся.

Але надходив дикий тривожний вечір — а Ксені не було. З міста виїхали військові команди, виїхали уряди, десь під містом підпалили хату, — а Ксені таки не було.

Врешті вже й останні наші стежі перейшли, а її ще не було. Я нетерпелився може ще більше, ніж її мати; тільки батько був спокійний.

— От десь на передмісті зашилася між доми та й шукає адресарів.

Ось-ось мабуть і надійде...

За вікнами стала темна ніч.

Враз у снігах затупотіло, і до хати ввалилося кількох вояків з наїженими штиками.

— Українців тут нема?

Я збілів. Це були вороги...

— Нема...

Вони глипнули по хаті, уже здавалося, що вийдуть, уже замайнулися до дверей, але один ще обернувся:

— Чи то ви листонош?

— Так! — відповів хворий.

— Зодягайтесь, підете з нами.

Жінка хворого скрикнула й кинулася до чобіт вояків. Я почав прохати їх зрозуміти, що хворий не може піднятися — не то йти (та хіба вони це розуміли?) — але вони стояли при своєму:

— Зодягайтесь, зодягайтесь..

Хворий зібрав усю свою міць, заперся руками в ліжку і припіднявся трохи. Його жінка ще дужче скрикнула — та в цей момент відчинилися двері і на порозі станула Ксеня, з листарською торбою, перевішеною через плече.

— Що тут діється?

І її голос задзвонив такою повагою, мов вона не тринадцять, а щонайменш двадцять три роки мала.

— Нічого, Ксеню! — почав я. — Вони зле почули. Хтось показав. Хочуть, щоб татко збирався і йшов з ними. Це виясниться...

— Що?

І в тій же хвилині вона підійшла до гурту вояків, що стояли біля дверей.

— Пане, — сказала вона до того, що стояв напереді і виглядав на якогось підстаршину — це я служила увесь час за листоноша. Батько не вставав навіть з ліжка.

Вона поправила торбу на плечах:

— Ходіть зі мною на пошту. Я йду віддати службу!

І повернулася до дверей. Вояки збентежено глипнули по собі і якоюсь збентеженою ходою вийшли з хати з Ксенею.

Я пішов за ними, у тій надії, що буду Ксені помічним, бо це ж була чорна ніч, і перша ніч, що вороги були в місті...

Ми довго йшли мовчки. Врешті котрийсь з ворожих вояків сплюнув у бік і муркнув: — Але справді геройських дітей мають!..

СПІВАК З КИЄВА В МЕТРОПОЛІТАЛЬНІЙ ОПЕРІ В НЬЮ-ЙОРКУ

У середу 21-го березня 1978 р. 11-та кляса "Академії св. Юра" в Нью-Йорку, під проводом учительки музики — ст. пл. Богданни Волянської, пішла до опери Метрополітен. У програмі того дня була опера Дж. Верді "Ріголетто". Ця вистава була призначена для учнів середніх шкіл у Нью-Йорку.

Прийшовши, ми довідалися з програмки, що одну з головних роль буде виконувати Анатолій Солов'яненко — співак Київської опери. Ми дуже втішилися, бо хоча знали, що Солов'яненко співає в тій опері, то не сподівалися, що якраз у цій виставі він буде співати. Роля князя в "Ріголетто" є одною з головних, і Солов'яненко співав її дуже добре. Він має дуже приємний голос, і публіка часто оплескувала його арії.

Коли опера закінчилась, ми вирішили почекати і зустріти цього співака-українця. Тому, що нас було аж сорок, нас не пустили до його перебиральні. Після 20-хвилинного нашого чекання він вийшов і був заскочений, бо нас усіх сорок кинулось до нього вітати. Коли дізнався, що ми українські студенти, дуже втішився. Вітався з кожним з нас, подаючи руку, і підписував на пам'ять програмки.

У Метрополітен співають і інші українці, а це: Андрій Добрянський та Павло Плішка.

Пл. розв. Софія Зелик

Гурток "Журавлі", 30-ий К. УПЮ-ок
ім. Софії Галечко в Нью-Йорку.

УСІ ДОРОГИ ВЕДУТЬ ДО ЕДМОНТОНУ

Цього року від 3 — 12 серпня в Едмонтоні відбудуться Олімпійські ігрища Британської спільноти (Комонвелтс). Відбуваються вони що чотири роки, кожний раз в іншій країні, яка є членом цієї спільноти. Усіх членів у спільноті — аж 41 країна. Перший раз ігрища відбулися у Канаді 1930 р. в місті Гамілтоні. Цього року припадає 50-річчя, тобто золотий ювілей цих ігрищ; вони знову відбудуться в Канаді, але тим разом на заході — в Едмонтоні.

кож прибуде багато технічного персоналу — близько 1300 осіб. Наш Едмонтон поважно приготується до цього небуденного свята. Збудували новий, великий стадіон, який зветься "Комонвелтс стадіон". У ньому приміститься 42,584 особи. Будова його коштує 21 мільйон доларів. Положений майже у центрі міста, і доїзд до нього улегшує т. зв. "Легка сполука", що спеціально для цього збудована. Тут у стадіоні відбудеться відкриття і закриття спорто-

Село атлетів

Едмонтонський нолісей, де відбудуватимуться гімнастика і лянрос

Ювілейна аудиторія. Тут відбудуватимуться понази підношування тягарів

Близько дві тисячі атлетів візьмуть участь у десятих індивідуальних змаганнях. "Лякрос" будуть лише демонструвати, як показовий спорт, але офіційно не будуть їх оцінювати пунктами чи нагороджувати переможців. Шкода, бо цей спорт в Канаді щораз популярніший.

Організатори сподіваються багато гостей. Передбачають близько 200 тисяч глядачів. Та-

Албертійський Університет — Льодова арена, де відбудуватиметься гра бемінтону

вих ігрищ, і також змагання у 38 родах легкої атлетики. Додано до програми біг для жінок — 3,000 метрів. Це чи не перший раз у головних інтернаціональних ігрищах.

В Албертійському університеті також відбудуться деякі змагання, а саме бемінтон. Арена примістить близько 3 тисячі глядачів. Це перший раз, що у Комонвелт ігрищах відбу-

дуться дружинні змагання (тім). Гімнастичні змагання будуть відбуватись у ще досить новому Колісеї (його відкрили лише 1974 р.). Він може примістити понад 15,326 глядачів. Гімнастична програма відрізняється від олімпійських загальних вимог тим, що учасники мають можливість продемонструвати свій талант у програмі свого вибору.

Велосипедні (наколесні) змагання відбуються у новому велодромі. Кошти будови цієї арени виносять 540 тисяч доларів. Форма арени кругла, і довжина траси 333,3 метрів. Приміще 3 тисячі глядачів. В останньому дні ігрищ відбудуться змагання на довгу трасу, а це 117 миль.

Найбільше зацікавлення викликали плавання і скоки у воду (дайвінг). Для цього в Едмонтоні збудували новий басейн і приміщення. Кошт цієї будови виносить 8.6 міль. доларів. Центр має 4 басейни, ресторан, гімнастичні кімнати та інші необхідні спортові приміщення. Його також назвали "Комонвелт свімінг пул". Це наймодерніший басейн в Канаді.

Боксування будуть відбуватися в Едмонтонських городах. Змагання у стрільні будуть перенесені поза місто. Підношення тягарів буде в Ювілейній Авдиторії — концертній залі, яка зможе примістити близько 3 тисячі глядачів.

Для гостей передбачені такі імпрези:

1) Фестиваль канадського фолкльору. У ньому бере участь кожна провінція, яка матиме свою програму і свою виставку.

Іван Ірлявський

ЧЕРВЕНЬ

*Блакитний червень обрій підійняв
і широчини розгорнув барвисті, —
в душі дзвенить весняна ще луна
із долів променистих.*

*Ходім у поле — вже цвітуть жита.
Не затоптати те, що має корінь,
Коли блищить і зваблює мета
в рожевому просторі.*

*Ставай же поруч, дорога,
одні нас в'яжуть — боротьба й принада,
та даймо знак схвильованим лугам
і рік ясним свічадам,*

*Що наші навіки вони — ми їх,
що ввік із ними злита наша доля
за те, що падали й падем за них
у бою серед поля.*

(З збірки "Моя весна")

- 2) Виставка малярства
- 3) Фестиваль фільмів
- 4) Виставки скульптури
- 5) Музичний конкурс.

Відкриття ігрищ відбудеться 3-го серпня. Відкриє їх королева Бритійської спільноти Єлисавета II. Тоді 45 хвилин буде програма відкриття, що складатиметься із збірних танків, музики та співу. Участь у програмі відкриття візьмуть 700 учасників-студентів. Також будуть виступи різних етнічних груп Канади — близько 250 учасників. Програма завершиться дефілядою атлетів перед представниками країн та Королевою.

Окремо для українських гостей передбачений український день в українському селі недалеко Едмонтону. Участь візьмуть пластуни, що прибудуть на Зустріч. А також у Вегревілі відбудеться український фестиваль, що триватиме три дні. У Фестивалі візьме участь також Королева. Буде нагода побачити найбільшу українську писанку в Вегревілі. До цієї небуденної події пригтовляється не тільки Едмонтон, але уся провінція. Побачимось у серпні. Скобі!

Пластунки розвідувачки: **Оксана Дедів,**
Марійка Стадник, Софійка Стадник.

VI Курінь ім. Уляни Кравченко
Гурток "Незабудьки", Едмонтон, Алберта

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue
At Tarnow

Detriot, Michigan 48210
Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ
28792 Royan Road
Warren, Michigan 48092

In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтеся.

ПІАСТУНКАМ НА ВУШКО

„BRIDAL SHOWER” ЧИ „ДІВИЧ ВЕЧІР”?

Англійський звичай “bridal showers” дає змогу приятелькам молодої зійтися й “скропити” її весільними дарунками. Молода сидить під парасолькою, прикрашеною паперовими квітами й стрічками, і отвирає дарунки. “Showers” теж роблять знайомі, яких не запрошено на весілля, напр. знайомі з праці, школи і т.п. “Showers” часто мають т. зв. “тему”, значить усі купують подарунки з однієї ділянки, напр. “кухонні”, “спальні” і т. п.

Молода ці дарунки виставляє вдома в одній кімнаті, щоб гості могли оглядати, що і від кого вона дістала. (Деякі хлопці сміються, що в теперішній добі рівноправності треба молодому теж робити “shower”, щоб усі могли подивляти, яку гарну лопату чи які гарні цвяхи він дістав!)

І цей звичай з різними відмінами прийняло наше суспільство. Такі “showers” роблять скромні й малі в домі молодої або великі в винаймленій залі. У деяких містах є звичай, що запрошені гості приносять на “shower” вже весільні дарунки, а на весілля додаткові дарунки дають лише члени родини і найближчі. В інших містах дарунки на “shower” менші, а гості приносять весільні дарунки аж на весілля. В одному місті, коли “shower” відбувається на залі, то збирають навіть вступи замість або в додатку до подарунку!

Після “shower” подають скромні перекуси або величаві страви, залежно від прийнятих звичаїв даної місцевості.

Значення “дівич вечора” треба пояснити у рамках передвесільних святкувань. Саме весілля завжди відбувалося в неділю. У п’ятницю перед весіллям пекли коровай та інші весільні печива, як дивень, борону, шишки (див. “Юнак”, вересень 1976).

У суботу зранку молода разом із старшою дружкою обходила своїх подруг, запрошуючи до себе вити гільце. (Гільце — це верхівка вишні, груші, яблуні, черешні, сосни або яли-

ці.) Прибирали гільце китичками калини, барвінку, хмелю, чорнобривців, рути, гвоздиків, часником, монетами, позолоченими горіхами, стрічками. Починали прикрашувати батьки молодої, а потім усі присутні по старшині.

Звите гільце встромляли в хліб, і воно стояло на столі під час весілля, символізуючи нове родинне гніздо молодят.

У цілому весільному обряді найголовнішу роль виконував дівочий хор, що в піснях описував дію. При зиванні гільця напр. хор співав пісні, які підказували, що треба робити, напр. принести гільце, прикрасити і т. п. Далі всі присутні дівчата й жінки “завивали” (плели) вінок молодій. Кожна вплітала по кілька листочків зеленого барвінку, який символізує в нашому обряді тривале кохання. Вінок клали на хліб, підносили матері, а вона клала на голову молодій. Теж плели вінка для молодого й дружок, все при супроводі дівочого хору.

Приготовивши гільце й вінки, молода з дружками вирушала в село — просити на весілля. Голові запрошеної родини молода дарувала печиво-шишку, а запрошені давали їй подарунки. Додому поверталися з відповідним церемоніялом. Староста чи батько обводив молоду тричі довкола стола, тримаючи її за хустину, і саджав на “посад”. (“Посад — це скриня, яка вміщувала придане молодої від батьків й дарунки від гостей. Ці скрині були гарно розмальовані, щоб усі їх бачили при переїзді молодої до дому молодого.)

“Дівич вечір” звичайно влаштовували в суботу ввечері. Це була остання зустріч молодої зі своїми подругами. Тут подруги співали журливі пісні, в яких оспівували прощання молодої з radoщами незалежного дівочого життя. Мотиви цих пісень різноманітні: краса молодої, сум батьків, прощання з вінком як символом дівочтва.

Зміст усіх родинних свят у житті наших предків-хліборобів був тісно пов’язаний зі щоденною працею при землі. Тому вони диви-

лися на вінчання як на збільшення в родині молодого робочих рук, а зменшення в родині молодої. Цим пояснюється зміст багатьох весільних пісень і весільних звичаїв. Напр., коли молодий приїздив забирати молоду, дарував її батькові печиво-борону, щоб хазяйство не занепало, як відійде дочка-помічниця (див. "Юнак", 1976.)

У "дівич вечорі" часто брав участь молодий, який приносив дарунки молодій. Він в часі дня запрошував своїх гостей на весілля. Коли входив до хати молодої зі своєю ріднею, старша дружка причіпляла йому до шапки малий віночок, а тоді його саджали поруч молоді на "посад". Це завершувало обрядову частину дня. Усі танцювали з молоді, починаючи від її батька.

Це лише загальний огляд передвесільних звичаїв. У різних частинах України були в них різниці. Напр. подекуди вінкоплетення відбувалося під час "дівич вечора", не завжди молодий брав участь у ньому. Частіше молода через посланців передавала йому сорочку, яку сама шила й вишивала, а він повинен був її вдягнути, ідучи до вінчання.

**

Як бачимо, "дівич вечір" багато більше змістовний та символічний, ніж "bridal shower". Деяких наших звичаїв непрактично, а то й неможливо дотримувати в наших теперішніх умовах. (Напр. це все проводити день перед весіллям чи ходити по місті, запрошуючи гостей.) Але більшість таки можна достосувати до сучасного дня.

Найкраще робити "дівич вечір" з малою групою людей, у домі молодої, бо тоді всі можуть брати активну участь — але і на більшій залі можна дещо провести. Дружки можуть вислати українські картки-запрошення на "дівич вечір", напр. з рисунком віночка. На вечорі присутні можуть сплести символічні вінки з барвінку, молодих можна посадити на "посад", дівчата можуть вивчити й заспівати весільні пісні, а молода може всіх теж усно запросити на весілля. А справжні вінкоплетини й зивання гільця (якщо молоді хочуть його мати) можуть відбутися в домі молодої у навечір'я весілля, в присутності лише родини, дружок та найближчих товаришок. Але навіть якщо дружки хочуть зробити молодій лише "shower", то можна і такий події надати український характер (див. "Юнак", листопад 1976).

У серпні м. р. в Едмонтоні відбувся дуже гарний і традиційний "дівич вечір" для ст. пл.

Ксені Скрипник, на якому дівчата співали пісні, текст деяких подаємо окремо.

Незабаром починається сезон весіль — отже сподіємось, що наші інформації допоможуть пластункам замінити не один чужий нам "bridal shower" на наш український "дівич вечір".

Подруга Галя Котович
Едмонтон

НЕ СТІЙ, ВЕРБО

Не стій, вербо, над водою
Рано-рано!
Не стій, вербо, над водою
та ранесенько!

Розвий, вербо, сімсот квіток
Рано-рано!
Розвий, вербо, сімсот квіток
та ранесенько!

Що всім хлопцям по квітоньці
Рано-рано!
Що всім хлопцям по квітоньці
та ранесенько!

Тільки Іванові нема квітки
Рано-рано!
Тільки Іванові нема квітки
та ранесенько!

Не журись, милий Іване,
Рано-рано!
Не журись, милий Іване,
та ранесенько!

Буде тобі квітна красна
Рано-рано!
Буде тобі квітна красна
та ранесенько!

Буде тобі красна Ксеня
Рано-рано!
Буде тобі красна Ксеня
та ранесенько!

ЧОРНУШКО ДУШКО

Чорнушко, душко! Не піду, матінонько,
Вставай раненько, Не піду, голубонько!

Вмивай личенько: (3)
Хтять тебе люди взяти, Чорнушко, душко....
Хтять тебе заміж дати! За кого, матінонько,
За кого, матінонько, За кого, голубонько?

За кого, голубонько? За паничину,
За мужчину, Вражого сина.
Вражого сина. Всю ніч не спати,
Всю ніч не спати, нинішні читати.
Ціпом махати. Не піду, матінонько,
Не піду, матінонько, Не піду, голубонько!

(4)
Чорнушко, душко....
(2) За кого, матінонько,
Чорнушко душко.... За кого, голубонько?

За кого, матінонько, За короленка,
За кого, голубонько? Гарного Івана.
За циганина, Всю ніч гуляти,
Вражого сина. мед-вино пити.
Всю ніч не спати, Ой, піду, матінонько,
ложки тесати. ой піду, голубонько!

* * *

Ноло мої хати зацвіли блавати.
Хоче мене мати восени віддати.
Заченай, сестричко, ще не віддавайся,
На городі руна, візьми занвітчайся,
На городі руна, та ще й барвіночок.
Подівоч, сестричко, ще хоч один рочок.
Я бим ся, сестричко, ще не віддавала,
Як би мі сусіда літ не рахувала.
Одна наже тридцять,
друга наже двадцять,
А мені поправді лише вісімнадцять!

КОЛОМИЙКИ

А в дівчини заручини, а в дівчини трублять,
Тоті стоять за дверима, що дівчину люблять.
Ой ішов я через сади та й через городи,
Заплутався в гарбузиння, наробив я шкоди.
Я назала прийди садом, він прийшов городом,
Та най же тя кольна сколе з таким дідоводом.
Я назала прийди садом, він прийшов гряднами,
Та най же тя кольна сколе з твоїми гаднами.
Ой чи я ти не назала, коли приходити.
Та як буде дванадцята годиниошня бити.
Ой вибила дванадцята, вже й вибила трета.
А мій милий тоди прийшов, як брама заперта.
На палила, не варила, на припічку жар, жар,
Як піду я з сего села, комусь буде жаль, жаль.
Як піду я з сего села та й на друге село,
Комусь буде жаль великий, а мені весело.
Не палила, не варила, на припічку наша,
Прощавайте, тату й мамо, бо я вже не ваша.

ЧИ ТИ ЗДОБУВ НА ПЛ. ТАБОРІ ПРИЯТЕЛЯ, ЧИ ПРИЯТЕЛЬКУ?

пл. уч. Христя Попович, 14 років, Сам. Гурток
"Дикі рожі" в Балтіморі, США.

Я відбула два юнацькі табори на "Писаному Камені" в Клівленді, США. Там у таборі я пізнала багато юначок, а з багатьма з них я так потоваришувала, що листуємося досі. Це Надя Павлишин, Леся Дармохвал, Ляля Кармазин — розвідувачки

і пл. учасниці: Марія Цирик, Оксана Ласовська (Пенсільванія), Оля Хмільяк, Христя Павлишин і Нізя Кармазин (з Огайо). Ми листуємося дуже часто — майже щомісяця. Пишемо про школу, музику, малювання й всякі інші новини. Найбільше ми листуємося з Марійкою Цирик, тому що ми відбули разом три табори. В часі вакацій ми пишемо часами по десять сторінок в одному листі. Я дуже приємно згадую табори й чекаю, коли знову зустрінемося.

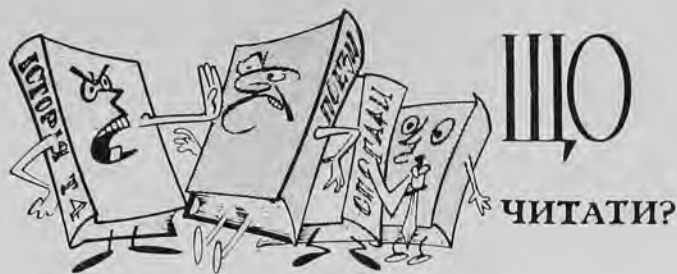
пл. прих. Андрія Мандзій, 11½ року, Гурток
"Тури", 19 К. УПЮ-ів ім. А. Шептицького в Рочестері.

Минулого літа я здобув нових приятелів на пл. таборах: у Маквілері, Франція — Олега Шпинду і на Вовчій Тропі, США — Марка Якубовича. Олег живе у Бельгії, і ми плянували цього літа знову зустрітися в таборі у Маквілері, але я хочу поїхати на

МПЗ до Канади, тому не зможу бути в таборі у Франції. Другий мій товариш Марко Якубович написав мені недавно, що цього року їде до табору "Писаний Камінь". Марко мешкає у Скенектеді, Нью-Йорк. Обидва мої товариші, так як і я, люблять моделі, які літають.

КРУТІЖ

(Історична повість Б. Лепкого, видання М. Борецького 1947 р.)

“Крутіж” — це історична повість Богдана Лепкого з часів козацтва, після смерті Богдана Хмельницького.

Повість розвивається у невідомому селі, де перебуває сотня козаків сотника Телепа і герой цієї повісти, Валентій Босаковський, шляхтич, який став козаком через любов до України.

Вістун Журба приїжджає з Чигирини до того села зі сумними вістками про становище української “політики”. Гетьманом був тоді Іван Виговський, але деякі його прибічники хотіли перебрати булаву для себе. Цицюра і Тетеря вживали терору, щоб дібратися до булави гетьмана. Вони поширювали вістки про Виговського, що він підтримує панів тому, що він сам шляхтич, що він викопав скарб покійного гетьмана Богдана Хмельницького для власного вжитку і тим подібне. Розгараючи чорняків, цицюрівці нападали на міста чи села, які підтримували Виговського, і вирізували всіх. Ще один, Брюховецький, хотів ослабити позицію гетьмана і підтримував Юрася Хмельницького, який був слабкий, м’якосердний хлопець, на якого легко було вплинути. Почувши такі страхиття, Босаковський вирішив, що він поїде Виговському на поміч із своїм прибраним племінником Борисом Круком.

Решту я залишу, щоб читачі самі дізналися, які пригоди ще чекали героїв.

“Крутіж” — це цікава повість, але їй бракує дефінітивного змісту. Її цікаво читати, не тому, щоб дізнатися, що сталося, а задля гумористичних описів боїв. Цікавий також опис, як люди тоді жили. Це в тій книжці дуже добре описане. Читач також може багато довідатися про цю добу в українській історії.

Може, повість “Крутіж” була б успішною, якби вона була довшим і повнішим твором та мала б точніший зміст. Вона написана легким стилем і буде подобатися читачам від 14 року життя.

Пл. уч. Андрій Винницький

ГІРКИЙ СМІХ

“Гіркий сміх” — це детективний роман відомих шведських письменників Мая Шевала і Пера Вале. “Гіркий сміх” це один з останніх їхніх творів про злочинний світ сучасної Швеції. Цей роман був відзначений міжнародною премією Едгара Алана По, яку присуджують найкращим пригодницьким творам.

Переклала цей твір зі шведської мови Ольга Сенюк дуже докладно. Переклад видало видавництво “Молодь” у Києві 1976 р.

Тринадцятого листопада сталося масове вбивство у Стокгольмі на двоповерховому автобусі. Восьмеро людей убито автоматичною зброєю, включно з одним детективом досліджень вбивств, якого присутність в автобусі не вияснена.

Від того часу члени стокгольмського поліцейного відділу вбивств починають одне з найбільш інтенсивних і знеохотливих слідств у їхній кар’єрі.

Розв’язка таємниці масового вбивства залежить великою мірою від того, як один злочинець, що сидить у в’язниці і не є зв’язаний з цією справою, розуміється на автах.

Автори дуже ефективно будують напруження ситуації тим, що різдвяні свята переривають слідство, а читач раніше від детективів розплутує таємницю і доводить дію до її логічного кінця.

Цю книжку читається швидко і з напруженим зацікавленням, тому що вона нинішня та говорить про теперішні події. Українська мова в ній жива і цікава.

Навіть найменш охочі читачі, прочитавши перших двадцять сторінок, не зможуть відкласти книжки, поки її не прочитають.

Пл. уч. Андрій Винницький

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекюрація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404

2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555

4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666

INSURANCE:

2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

СНІГ І ПАЛЬМИ

Перед вікном моєї кімнати вітер колише великі пишні пальми, цвіте рожевий "гібіскус", а стиглі помаранчі і цитрини нагинають гілки додолу.

Я сиджу над книжкою, а в моїх думках сніг — білий, холодний і м'який.

Всі газети, телевізійні програми приносять новини з Філядельфії та Нью-Йорку про велику бурю, що присипала високим снігом усі будинки і авто. Гори снігу на дорогах не дозволяють їздити авто. Мені шкода людей, що мусять цілими днями відгортати сніг, але... я таки люблю сніг.

Дивлюся на білі квіти перед нашою хатою, а в моїх очах крутяться білі сніжинки. Передімною картини з лещатарського табору "Гриби II" в Глен Фоллс. Ми молоді наче летимо з вітром по білим снігу. Чути сміх, бо час від часу хтось "сідає" у білий, пухкий сніг, а між ними найчастіше я. Мені весело серед моїх товаришок і товаришів. Деколи снігова куля перелетить понад нами або впаде комусь на ніс. А вечорами гутірки, співи і жарти.

Перед вікном моєї кімнати колишуться пальми — а я думаю про сніг...

Пл. розв. Ірка Нога
Маямі, Флоріда

ЧИ ЗНАЄТЕ ТУ ПЛАТІВКУ?

ЛЮБОМИРА

Після великого успіху її першої платівки з ансамблем "Зоря" ми слухачі нетерпеливо очікували другої платівки молодого української співачки Любомири Ковальчук. І ось недавно вийшла ця друга платівка під заголовком "Любомира".

Слухаючи цю платівку, відразу можна зауважити, що репертуар Любомири поширився, охоплюючи різні музичні стилі. На платівці є популярні народні пісні ("Мені ворожка ворожила", "Воля"), сучасні пісні з України ("Жовтий лист", "А я люблю Прикарпаття"), як також композиції музикантів, які грають на цій платівці: "Казка" — муз. Любомири Ковальчук, "Спи, дитинко, спи" — муз. Ярослава Гудзя, "Садок розцвітає" — муз. Петра Марунчака і "Мама" — муз. Ярослава Гудзя.

Такий широкий репертуар вимагає в солістки великої гнучкості і здебільша Любомира добре виконує це завдання.

Проте одна пісня своїм характером не підходить Любомирі, а це "Жовтий лист" — слова В. Громчева, муз. Володимира Івасюка. Ця пісня вимагає сильнішого, глибшого голосу, як також більш чутливого, драматичного виконання. Відразу пригадується виконання знаної співачки Софії Ротару. Молода Любомира ще не може рівнятися співачці такої класи, як Ротару, і тому в неї ця пісня виходить слабше.

Однак легкий, свobodний голос Любомири дуже добре підходить жвавим, бадьорим пісням, як наприклад "Казка", "Ой яка я гарна" і "А я люблю Прикарпаття". Цю останню пісню Любомира виконує у формі в'язанки разом з піснею "Заплакали очі зорями". Тут Любомира співає дуже добре, а інструментальний акомпанімент дуже ефектний. На мою думку, це найкраще виконана пісня на цій платівці.

Акомпанімент інструменталістів стилево дуже нагадує той, що чуємо на платівці "Зоря." Це тому, що двоє музикантів, Петро Марунчак — бубни, і Ярослав Гудзь — гітара, знов акомпаніюють Любомирі на цій другій платівці. Особливо виділяється перший гітарист Павло Антоні. Гарне тло додають Петро Гуменний — мандоліна і Юрко Кулицький — клявіатура. Також появляється басист — Джон Джейсон і Стефан Гордон — трубка. Ансамбель добре зіграний і ніхто надмірно не домінує. Було б ще краще, якби бубніст Петро Марунчак і басист Джон Джейсон виявляли трохи більше ініціативи і музикальності, бо в загальному вони грають досить мляво.

Але недотягнення цієї платівки мінімальні, і солістка Любомира Ковальчук виявляє багато позитивних прикмет як молода співачка. Напевно почуємо її чистий, легкий, безжурний голос на багатьох українських платівках у майбутньому.

ст. пл. Олесь Кузишин

Тереновий марш у літньому таборі

Звичайно при кінці кожного літнього пластового табору відбувається довша мандрівка чи лише марш для випробування знання юнацтва в терені і для фізичної заправки. Часто також саме цю мандрівку або марш укладають самі юнаки чи юначки, які також на цей час перебирають провід табору. Це вже майже "традиція" у пластових юнацьких таборах. Однак не завжди юнаки/чки знають, як це робити, і тому подаємо їм на зразок один з характеристичних способів проведення теренового маршу з книжечки п. н. "Виховні ігри і теренові марші", що була видана для вжитку впорядників.

Цього року, коли ми проводимо всі зайняття під знаком 60-річчя Української Державности і таке гасло проголосила Головна Пластова Булава, таку тему повинен мати також тереновий марш чи мандрівка.

Тереновий марш під знаком бою на Маківці

Тема маршу: **Бій на Маківці.**

Пояснення: Маківка — гора у Високому Бескиді (Карпати), місце боїв у першій світовій війні 29. 4. — 2. 5. 1915 року. Перша перемога українських збройних сил — Українських Січових Стрільців над російськими військами. Бій на Маківці підніс дух української спільноти, поширив інформації про УСС і українську визвольну боротьбу серед чужинців та став символом зусиль українців для створення своєї держави. Маківка була місцем щорічних поминок на могилах 47 поляглих УСС і відомих теренових маршів пластунів (м. і., брав у них участь Роман Шухевич — пізніший генерал хор. УПА — Тарас Чупринка).

Завдання маршу:

- а) марш за азимут
- б) рисування шкiцу терену
- в) відповіді на питання, зв'язані з темою маршу
- г) поворот післанців до табору.

Проведення: Групу ділимо на гуртки і випускаємо їх відступами що 15 хвилин.

До а) траса 3 до 4 милі. Даємо 4 до 5 азимутів. Кожну зміну азимуту позначаємо прапорцем з числом азимуту. Траса і азимут повинні бути заздалегідь точно вичислені й усталені. Мета повинна бути в терені з відкритим передпіллям.

На прапорцях при змінах азимуту подавати місцевості, якими йшли частини УСС у Кар-

патах у часі весняної офензиви проти московських військ: Воловець, Сколе, Болехів з дальшим напрямом на Калуш — Галич.

До б) Дійшовши до мети, кожний учасник рисує шкiц терену в даному напрямі. Час виконання 25 хвилин.

До в) Кожний учасник відповідає письмово на питання, пов'язані з темою маршу. Час виконання 15 хвилин.

Питання: 1. В котрому році і проти кого відбулася битва на Маківці?

2. В котрому році були створені УСС і хто з визначних пластунів був у їх рядах?

3. Вичислити назви місцевостей, де відбулися знані бої УСС.

4. Якими прикметами повинен відзначатися український вояк?

До г) Гурток висилає одного або двох післанців з усіма шкiцами і відповідями до проводу табору.

Історичне завдання маршу: Розвідча група сотні УСС дістала наказ розвідати ворожі становища та силу вогню на Маківці.

Точкувати:

- час маршу (від хвилини вимаршу групи до її приходу),
- пластову поставу групи,
- пластовий виряд,
- відповіді.

**Закликайте Ваших друзів і приятелів
передплачувати і читати «Юнака»!**

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ.

Модерні — першої класи — забезпечені поліси на життя; Допомога окваліфікованим і немічним членам; Стипендії і стипендійна допомога студуючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; "Народна Воля", "Форум" журнал молоді в англійській мові і відпочинкова оселя "Верховина".

По ближчі інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 366-1775 або до Гловної Канцелярії УРСюзу — 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

Водно-мандрівний табір Побратимів

SUPERIOR NATIONAL FOREST, MINN.

ПЛАСТУНКО!

ПЛАСТУНЕ!

Чи Вас кортить часом залишити на короткий час цивілізацію, покинути щоденне життя, виїхати в незнану безмежну країну, яка складається з безлюдних лісів, з незайманої природи, країну без авт, доріг, без радіо, телефону, країну без постійного людського населення, крім хіба тих, які також покинули на деякий час цивілізацію, щоб побувати в прекрасній природі, країну, яка складається з 15,000 озер, з 13,000 миль рік та незчисленної кількості звірят і рослин?

Навіть, якщо така зачарована країна Вас не цікавить, а цікавить Вас мандрівництво, канойкарство, веселе товариство, побратимський дух, або може новий рід пластового таборування, чи нові пригоди й переживання, то зголосіться на Побратимський Водно-Мандрівний Табір.

ПЕРШИЙ ТАБІР

ДЕ: SUPERIOR NATIONAL FOREST

КОЛИ: Від 24-го червня до 4-го липня 1978 р.

ПРОВІД: ст. пл. Юрій Куріца, ПБ, комендант.

ПРОГРАМА: дев'ять днів водного мандрівництва канойками, зайняття з водних вмілостей і природознавства, риболовство.

ВИМОГИ: учасниками можуть бути пластуни і пластунки, що закінчили 15 років життя, вміють плавати, та досягнули пластовий ступінь розвідувача (-ки).

ОПЛАТА: \$140.00, що включає транспорт з Чикаго, харч, канойки та весь виїзд.

ДРУГИЙ ТАБІР

ДЕ: QUETICO PROVINCIAL PARK

КОЛИ: Від 19-го до 27-го липня 1978 р.

ПРОВІД: ст. пл. Юрій Горчинський, ПБ, комендант.

ПРОГРАМА: вісім днів водного мандрівництва канойками, зайняття з водних вмілостей і природознавства.

ВИМОГИ: учасниками можуть бути пластуни і пластунки, які закінчили 15 літ життя, вміють плавати та досягнули пластовий ступінь розвідувача (-ки).

ОПЛАТА: \$140.00, що включає транспорт з Чикаго, харч, канойки, знаряддя.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕНЬ: до 1-го червня на табір у червні 1978 р. та до 30 травня на табір в липні 1978 р. Але, якщо Ви направду зацікавлені, то не гайте часу, а голосіться вже негайно, бо число таборовиків ДУЖЕ ОБМЕЖЕНЕ!

ПИШІТЬ НА АДРЕСИ:

ПЕРШИЙ ТАБІР (червень):
George KURITZA
8238 W. Balmoral Ave.
Chicago, Ill. 60656
(312) 631-3637

ДРУГИЙ ТАБІР (липень):
George GORCHYNSKY
834 N. Oakley Blvd.
Chicago, Ill. 60622
(312) 772-5105

Здоровимо Вас нашим СКОБ!

ПОБРАТИМИ

“ВЕЧІР ЮНАКА” В НЬЮ-ЙОРКУ

— Чи ви читали “Юнака”? — часто питала я юначок, прийшовши до них на сходини.

— Я переглянула, — звичайно відповідала Стефця.

— Я прочитала про наше Свято Весни, — відповідала часами Марта.

— Я оглядала знімки, — відповідала Віра.

— А чи хтось з вас читав “Гутірки з друзями”? — питала я. Мовчанка.

— А чи читали ви про... Ніхто не читав, хоч “Юнака” переглядали і оглядали.

подруга Ніна Самокіш, вітаючи присутніх гостей та виконавців програми, і попросила до слова редакторку “Юнака”, подругу О. Квзмович. Редакторка дала короткий нарис того, як редакція намагається редагувати “Юнака” якнайцікавіше, поміщуючи дуже різноманітний, цікаво приготований матеріал та включаючи навіть малюнки — “камікси” (Цвір, Прецлі тощо). Опісля ведення програми перебрав ст. пл. Роман Юзенів. Він розвеселяв присутніх різними штуками та жартами. Уявляєте

Роман Юзенів учить публіку, як має вітати таємничого гостя, що має прибути на “Вечір Юнака”.

Таємничий гість, що про нього так ніхто нічого й не довідався, хоч вітали його з великим ентузіазмом.

Марта Лопатинська та Онсана Куровицька читають “Поради подружки Дади”.

Щоб заохотити юнацтво читати “Юнака”, щоб показати, що матеріали в “Юнаку” цікаві і корисні, Курінь сеніорок “Верховинки” влаштовує кожного року в пластовій Станиці Нью-Йорку “Вечори Юнака”.

Пам’ятаючи, що минулорічні такі “Вечори” були дуже цікаві та приємні, цього року зала нашої станичної домівки була вже о 8-ій годині заповнена юнацтвом, старшим пластунством та батьками.

“Вечір” відкрила курінна “Верховинок”,

Гуртот “Кобза” з Пассейку з п. А. Фарміною.

Орнестра “Іскра” готується грати на вечірці.

Фото: ст. пл. Михайло Турчин

собі, як було цікаво, коли він несподівано викликав на сцену юначку Віру, заповівши, що вона благала його, щоб він дозволив їй говорити на “Вечорі” про Гарвард. Очевидно, це була неправда, але Віра відважно вийшла, сказала кілька похвальних речень про Гарвард і закликала брати участь в українознавчих студіях.

У програмі “Вечора” виступали юнаки і юначки — діти “Верховинок”, читаючи вірші, жарти, дописи з давніших чисел “Юнака”. Дуже всі сміялись, напр., коли читано “Поради подружки Дади”, до якої написала юначка, просячи поради, що робити, коли юнак, який їй

дуже подобається, не звертає на неї уваги. "Подруга Дада" давала дуже цікаві поради; якщо хочете знати — перегляньте старі числа "Юнака".

Крім того, були музичні точки — Нестор Титла грав на бандурі, а співучий гурток пластунів з Пассейку "Кобза" під проводом свого керівника п. Андрія Фарміги відспівав ряд пісень. "Кобза", між іншим, видала свою платівку, про яку написав у лютневому числі "Юнака" Олесь Кузишин.

Коли "Вечір" закінчено, ніхто й не думав розходитись, бо "Верховинки" приготували смачний буфет, а оркестра "Іскра" під проводом ст. пл. Олесь Кузишина грала до танців.

Попробуйте й Ви у своїй станиці влаштувати "Вечір Юнака".

Л. Ю.

ПИШЕМО НА ОДНУ ЛІТЕРУ... ДІЯННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОВКІЛЛЯ

Дорогі Друзі!

Давним-давно дев'ять добродушків динамітом добували діаманти для двістілітнього дракона. Десь до Данила Демидовича, депутата державного департаменту довкілля, дійшла дивовижна депеша:

— Дракон деформує довкілля!

Данило дістав детектива, Дам'яна Данилевича, дослідити донос. Дев'ятнадцятого дня, досвіта, детектив Дам'ян Данилевич доставив депутатові, достойному Данилові Демидовичеві, документ, де десятьма діапозитивами докладно доказав, де дракона добродушки динамітом добувають діаманти. Данило Демидович довго дивився, думав, денервувався. Далі дістав думку дати драконів довшу догану, додаючи домагання дотримуватися двох декретів департаменту довкілля:

— Добувати дорогоцінності дозволеною дорогою.

— Друге: Допроводжувати деформоване довкілля до досконалості.

Дракон, дочитуючи документ, дмухнув димом, дивлячись драматично десь далеко-далеко. Думаючи деталічно декілька днів, дракон додумався дипломатично, дружньо дане діло довершити. Доручив добродушкам джаганами делікатно довбати діаманти, досаджуючи дерева, де довкілля домагає.

Дотепер добрий дракон досконалим дотримується доручення достойного депутата Данила Демидовича.

Допис довершили двоє друзів:
Друг Пан Тофель і Дружина

видання Племені Сіроманців

132 сторінок найкращого пластового гумору: вірші, дотепи, скетчі, інсценізації, сміховинки. Книжка для кожного пластуна і пластунки. Підручник гумору для вечірок, ватер і інших групових чи індивідуальних виступів. Кошт 3.00 дол. разом з пересилкою.

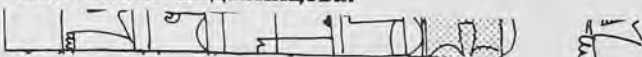
Чек або поштовий переказ писати на:

T. Staruch

308 Route 32 North

New Paltz, NY. 12561

Увесь дохід призначений на Залізний Фонд Пластового Видавництва.

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
...добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

НАДЗВИЧАЙНА ВИСТАВКА НАТАЛКИ ГУСАР

3-го грудня 1977 р. було важливою датою для мисткині Наталки Гусар. Це було відкриття її першої самостійної виставки в галерії КУМФ в Торонті. Я пішов на цю виставку тому, що я довгий час чув про підготовку до неї і дуже хотів побачити твори цієї мисткині.

Усі картини були зроблені в порцеляні і тим самим тривимірні. Було їх сімнадцять. Перша — “Золота форма” — це зображення перетворення тіста і картоплі в “золоту форму” вареника. Друга картина “Що за різниця — і те і те бараболя” — це пачечка “френч фрайз”, у якій знаходиться вареник. Третя картина “Єй, що ти там робиш?” — це тарілка повна спагетті, у яку забрив вареничок. Четверта картина — це тюрка, з якої можна видушити цілі вареники, так як пасту до зубів. У картині “ТВ Дінер” — 12 страв — дванадцять страв Свят-Вечора напакзовані в одну пачку так, як т. зв. “Ті-ві дінер”. У шостій картині “Сніданок 7-го січня” покришка і сковорода є на пальнику, а на сковороді є вареники, голубці, вушка і гриби.

Сьома картина “Далі борщ” — це миска борщу з вушками і з людським вухом, а трохи борщу виливається на синю підстилку.

Восьма картина “Для жінки, що все має” — це зображення золотих вареників, які запаковані в дорожню коробку з дорогої крамниці.

Дев’ята картина “Я часами так чуюся на бенкеті” — це пообирана картопля зі стругачкою на срібному підносі. На десятій картині “Мамо, я не хочу” — дитячий сандал стає на вареники на скатертині. На одинадцятій картині “Вероніки вареники” є білі вареники на білій тарілці із золотою обміткою на золотій скатертині. Дванадцята картина “Іміграція” — це три дошки, на яких є три пари черевиків. Тринадцята картина “Юність вже в шафі” — це однострій юначки з усіма деталями: з береткою, хусткою, відзнаками і з паском. Чотирнадцята картина “А після цього всього вечора” — це червоні чоботи, коралі і станик на білій тарілці. П’ятнадцята картина “Розмова” в Юніті Гріл” зображає кінець розмови двоїх людей. На столі недопита кава, недоїдений вареник і розпочата пачка цигарок. Шістнадцята картина “Бандероля в Україну” — це зображення великого коверта, т. зв. “манила”, в який напакзовані ручки до писання, гума до жуття і хустка. Сімнадцята картина — це “Лист з України”, докладно виведений з

усіма деталями: кратковий папір, рідке, розводнене синє чорнило і коверт літунської пошти з наддертим кутиком.

Якби ці всі картини були двовимірними, вони б надзвичайно виглядали, але тому, що вони тривимірні і ще в порцеляні, то враження фантастичне.

Тяжко уявити собі, скільки треба вкласти праці в одну картину, щоб мати побажані деталі.

Ця виставка була успішна і багатьом відвідувачам подобалася. Наталка Гусар є старшою пластункою з куреня УСП-ок “Шестокрилі” і живе тепер постійно в Торонті.

А. В.

Усміхніся!

НА КОНЦЕРТІ

Любитель музики: Сьогодні грають фінал 2-ої Симфонії Бетовена.

Любитель футболу: А що, хіба півфінал учора розіграли?..

ДОБРЕ ДІЛО:

ЗДИВУВАВСЯ

Мати: Знову сьогодні вчителька скаржилася на тебе!

Син: Як же це можливе? Я ж бо сьогодні зовсім не був у школі!

БРУДНІ ВУХА

Мама: Як тобі не соромно ходити з такими брудними вухами!

Син: А що ж мені робити, мамо, коли в мене немає інших.

Найважливіша частина виряду

НАЙВАЖЛИВІША ЧАСТИНА ВИРЯДУ

У літніх пластових таборах, а вже цього року зокрема на Міжкравовій Пластовій Зустрічі — 78 у Скелястих горах Канади линва чи пак добрий шнур — це одна із найважливіших частин юнацького виряду. Знають про це добре всі, що були на мандрівних таборах чи що пробували гороланення. Тому подаємо ще раз денільна інформації про линву та шнурову драбину з журналу "В дорогу з юнацтвом" і радимо їх точно прочитати всім, що вибираються на мандрівку чи табір.

ЛИНВА

Линва — це твій невідступний товариш на мандрівці чи в таборі.

Хочеш розбити шатро? Треба мати линву.

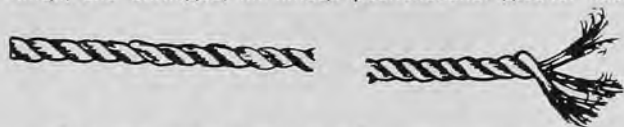
Хочеш прив'язати човен? Без линви не обійдеться.

Дбай про цю линву. Переховуй її, звинену рівненько, в сухому місці.

Може, колись від її міці буде залежати людське життя, може й твоє власне!

Закінчення линви

Нова линва вже по кількох днях уживання починає торочитися. Вона не має вже гарного, рівно-закінченого кінця, але виглядає, як кінець розпелеханої дівочої коси.

Зарадити цьому легко: треба линву закінчити, обмотати її.

До обмотування уживається тонкого міцного шнура. Не маєш такого шнура? Відігни кусок линви (3 стопи) й розплети її. Оце твої шнурки, вийй їх!

Один зі способів закінчення линви:

Рис. 1

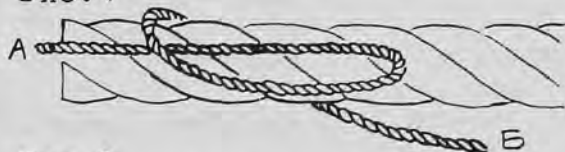

Рис. 2

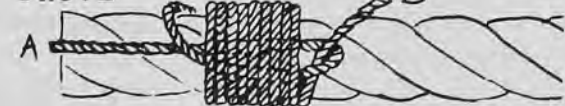
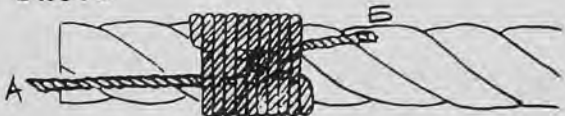

Рис. 3

Приклади здовж линви шнурок, складений в петлю. (Рис. 1.)

Починай обмотувати линву у віддалі $\frac{1}{4}$ цаля від кінця. Звої стягай міцно й укладай їх тісно один біля одно-

го. Ширина закінчення повинна бути рівна товщині линви. Тепер перетягни кінець шнура через петлю. (Рис. 2.)

Тягни міцно за кінець А. Другою рукою притримуй кінець Б і вважай, щоб не перервати шнура. Затягни кінець Б під звої менше-більше до середини. (Рис. 3.)

Вистаючі кінці гарно обітни.

У таборі

Перше зайняття з піонерства присвяти закінченню линви. Проведи це практично, не як показ.

Перегляньте ВСІ линви в таборі і доведіть їх до порядку.

Це буде не лише добра вправа, але це буде практичний доназ, що пластун є корисний!

ШНУРОВА ДРАБИНА

Цю вигідну драбину зробиш швидше ніж за годину. Коли вона вже тобі не потрібна — можеш розв'язати її і вжити линву до чого іншого. Не треба дерев'яних щаблів. Коли рівна кількість щаблів, кінці драбини будуть теж рівні. Не роби щаблів ширших, як ширина стопи.

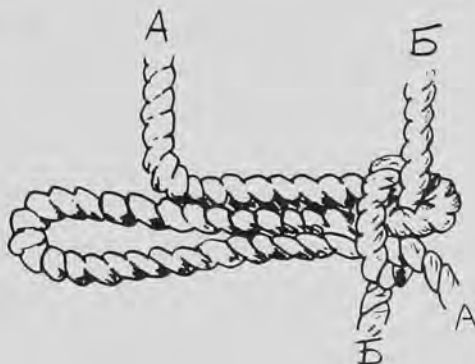
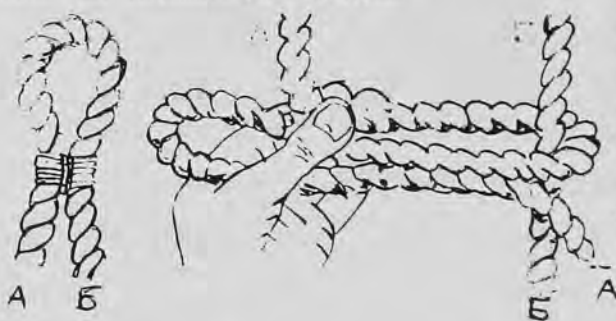
Подані вказівки стосуються до линви завгрубшки $\frac{1}{2}$ цаля. Якщо линва грубша, треба менше звоїв на щабель.

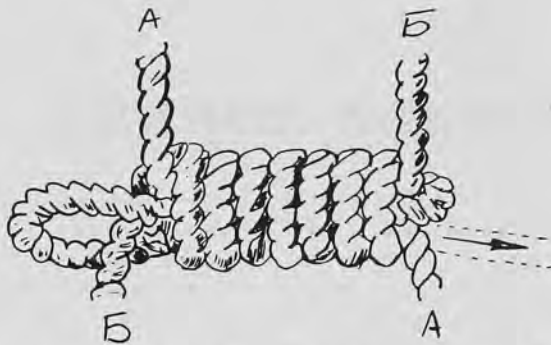
Зложи линву вдвоє, обв'яжи тоншим шнурком. Щоб не нищити линви, можеш класти в петлю металеве забезпечення у формі підкови, що його купиш у кожній крамниці з приладдям для човнів.

Щабель повинен бути ширини стопи. При півцалевій линві вистачить на це 7 звоїв.

Починай від кінця "А". Зложи його, як на рисунку.

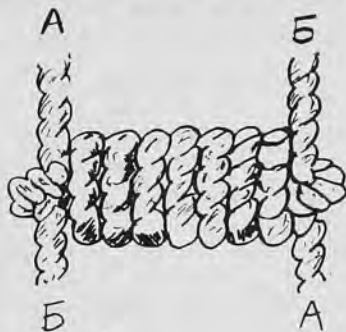
Кінцем "Б" обв'яжи складений кінець "А" і затягни тісно, щоб затримати рівні відступи.

Обвини цілий щабель кінцем "Б" так, щоб звої були тісні. Перетягни лину через ключку, зроблену кінцем "А".

Тримай все міцно лівою рукою, а правою стягни ключку (тягни кінець "А" — як на рисунку). Стягни тісно!

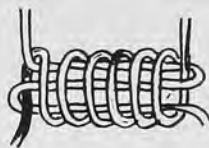
Так виглядає щабель.

Тепер починай кінцем "Б" робити другий щабель так само, як ти робив це з кінцем "А".

Роби даліші щаблі, вживаючи до цього на переміну кінців "А" і "Б".

Так закінчи драбину.

Деталь щабля.

"В дорогу з юнацтвом" — 59

ПРОСИМО ПОПРАВИТИ

У рубриці "Успіхи наших подруг" — Юнак ч. 5/1978 с. 13 трапилася прикра технічна помилка — переставлені на не властиве місце рядки тексту у статті "Оксана Драган-Кравців". Два останні рядки у тексті на першій шпальті просимо читати на початку статті.

Подругу Оксану Драган-Кравців і подругу Ольгу Кузьмович, — редакторну й авторну статті, просимо дуже пробачити цей наш недогляд.

Технічна Редакція

АРКА ЗАХІД

це не лише модерна українська книгарня і крамниця гарних подарунків, але також справжній осередок обслуговування українців Торонта й околиць.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, картини, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

- Продаємо "МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК", ціна \$6.00 з додатком коштів пересилки.
- БУКВАР МАРІЇ ДЕЙКО, ціна \$4.00 і кошти пересилки.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ"

в Пасейку

237 Hope Avenue

Passaic, N. J. 07055

tel. (201) 779-9581

Години урядування: Понеділок і п'ятниця 7-9 веч. Середа 10-12 перед пол.

Ощаджувати та позичати найкорисніше в Українській Кредитовій Кооперативі

"Самопоміч" в Пасейку

Дивіденда — 6%

ПЕРШІ ПЛАСТОВІ ТАБОРИ У ВІКТОРІЇ

Запалення ватри у таборі.

Минуло чверть сторіччя від дня, коли вперше на терені стейту Вікторії виструнчена горстка пластунок і пластуниць станула перед блакитно-жовтим прапором. Було це вліті 1950-51 року, в містечку Розбад поблизу моря.

Химерна доля закинула цих пластунок на береги Австралії. Розгублені серед чужого оточення, вони шукали одне одного, а віднайшовши, згуртувалися і за пластовим звичаєм вирішили таборувати та запалити нову ватру і продовжувати на цьому континенті світлі традиції українського пластування. Цей табір був спонтанним виявом групи старшого пластуництва і зав'язом майбутніх пластових таборів у Вікторії.

Два роки опісля, вліті 1952/53 року відбувся теж у Розбаді перший організований пластовий табір. З тої пори відбувалися систематично кожного року пластові літні табори спершу на винаймлених площах, а від 1960/61 року на власній площі "Сокіл". Це перше організоване таборування було "дешо" відмінним від теперішнього, воно починалося дослівно ні з чого. Зате організатори табору мали велику дозу ентузіазму, енергії, зарадности, винахідливості і добрі мускули. Ці прикмети були гарантією успіху.

Поставлено шатра, замаяв блакитно-жовтий прапор. Табір відкрито. Пластуни, що підготували табір, не раз згадували слова пісні... "ніщо нам лихो і пригоди", бо на кожному кроці виринали непередбачені проблеми незнамого досі терену. Наприклад, щоб добути стовпи під шатра, доводилось бродити по пояс у багні, бо тільки там можна було вирубати відповідне дерево. Питна вода і душі були віддалені мильо від табору. Воду носили в довгих брезентових мішках. Таборова кухня знаходилася "під голим небом"; тут пані Оля Малинка вела завзяту боротьбу з мухами.

Про змоторизоване постачання навіть не мріялося. Пластуни розв'язали цю проблему просто: до вельосипеда прив'язували дерев'яну скриньку на коліщатах і таким транспортом привозили провіант.

Таборувало 30 учасників, переважно старше пластуництво і юнацтво. Новацтва не було в цьому таборі, але був наймолодший учасник, 5-річний майбутній пластун Юрко Маланюк.

Учасники пластових таборів на "Соколі" біля Мелбурну 1970/71.

Оплата за табір становила 5 фунтів (австралійських).

Комендантом табору був ст. пл. Ігор Гриневич, бунчужним — ст. пл. Ростин Шкандрій, писарем — ст. пл. Неван Грушецький, кухню вела пані Оля Малинка, першу допомогу — ст. пл. Галя Олійник (Шкандрій). Інтендантами були ст. пл. Микола Поперечний і ст. пл. Іван Дроботюк.

Проминуло 25 років... Більшість учасників перших таборів зав'язала пластові родини і на протязі цих років працювала і працює в Пласті та бере активну участь у громадському житті нашої спільноти. Тепер їм на зміну приходять їхні діти. Пластова ватра не погасла на чужині, а розгорілася живим вогнем.

Станиця Мелбурну придбала власну площу для таборування, дбайливі руки пластунок та їхніх батьків і приятелів її розбудували та засадили соснами, щоб вони свіжою зеленню нагадували "Сокіл" у рідних Карпатах. Тут, на нашому "Соколі", в неділю, 1-го січня 1978 року відзначено 25-річчя пластових таборів у Вікторії. Станиця Мелбурну запросила на це святкування всіх учасників перших таборів у Розбаді.

Організаторами цього річного табору є у великій мірі учасники та діти учасників перших таборів. Наприклад, комендантом табору був пл. сен. Нестор Яворський, що був юнаком у таборі 52/53 р. Син інтенданта першого

організованого табору був інтендантом цього річного табору. Доня коменданта була членом бурави. Естафету перебирає нове покоління, і це є доказом живучості пластової ідеї та безперервності пластової дії.

ДВНАДЦЯТА ПЛАСТОВА ЯЛИНКА В МЕЛБОРНІ

Третього дня Різдвяних Свят 1966 року Пластова Станиця Мелборну влаштувала першу Пластову Ялинку.

Успіх першої Ялини перевершив сподівання організаторів. Заля Народного Дому була виповнена, настрої святковий, атмосфера родинна, дружня. Спільна вечере, новацький вертеп та конкурс колядок стали основною програмою пластових Ялинок.

З того часу Пластова Ялинка відбувалася кожного року і тепер є одним з традиційних святкувань нашої Станиці. У неділю 15-го січня 1978 року зібралося все пластове товариство та гості в залі православної церкви в Ессендоні, щоб спільно відсвяткувати дванадцяту з черги Пластову Ялинку. Тим разом присутніх було так багато, що заля ледве могла всіх примістити. Це мабуть тому, що зросла кількість пластових молодих людей і пластового доросту, бо ж "козацькому роду нема переводу". Ялинку відкрив станичний пл. сен. Богдан Ясьневич, привітавши гостей та пластову молодь. Залунало грімке "Бог Предвічний" і почалася програма. На застеленій солом'яною сцені новачки колядуючи прибирали ялинку, біля якої відбувався новацький Вертеп, в якому брали участь: пластуни та пластуни — Юліяна, Галина і Христинка Кметь, Петруся Цабанюк, Маркіян Ляхович, Левко Ясьневич, Христик Кандибно; 3 царі — Симон і Микола Верещанка та Євген Ващенко; янгол — Оленка Савчак; 2 чортики — Петрусь Савчак і Олесь Плекан.

Після Вертепу владика Кир Іван провів молитву, і почалася традиційна вечере з борщем, варениками і кутею, яку приготували пані з Пластприяту під проводом пані Галавин.

По вечере відбувся конкурс колядок, який зорганізувала пл. сен. Оксана Тарнавська. Колядували "по столам", і перше місце здобув стіл новацтва, заслуживши собі солодку нагороду.

І так, під звук коляд, у теплій родинній атмосфері відсвяткували ми нашу дванадцяту Пластову Ялинку.

Надіємося і віримо, що ця цінна традиція не перерветься та що не згасне ніколи сяйво пластової святвечірньої свічки.

Пл. вірл. Леся Гурська
Сіранюз

НАШІ УСПІХИ

П'ять років юнацького пластування в гуртку "Євшан-зілля 3" закінчили ми двома великими успіхами: ми склали іспит зрілості з українознавства і здобули ступінь вірлиць.

Важливою вимогою до кожної юнацької проби є знання української мови, культури й історії, і тому ми всі пластуни ходимо до української школи і стараємося закінчити її іспитом зрілості.

Серед одинадцятьох учнів-випускників Школи Українознавства ім. Лесі Українки в Сіранюз минулого 1977 р.

Після іспиту зрілості: зліва направо: пл. вірл. Ліда Гвозда, пл. вірл. Леся Гурська, пл. вірл. Наталка Шпичка (відсутня пл. розв. Леся Опар).

ку було шість пластунок і пластуни, між ними чотири членки нашого гуртка, а саме: Ліда Гвозда, Леся Гурська, Леся Опар і Наталка Шпичка. На матуральному вечере двом з нас припала шана сказати слово до присутніх: Лесі Гурській — до батьків, Ліді Гвозді — до учнів найстаршої класи.

У день закінчення перевірки 3-ої юнацької проби. Зліва направо: пл. вірл. Леся Гурська, пл. вірл. Наталка Шпичка, пл. вірл. Ліда Гвозда, пл. сноб Борис Гудзян.

У той самий, приблизно, час ми дістали дозвіл від крайової комендантки пластунок скласти третю юнацьку пробу. До цієї проби ми були належно підготовані. Впродовж років ми регулярно щотижня відвідували сходи, провадили гутірки на різні теми, робили щотижневі огляди української преси, брали участь в організуванні курінних базарів і льотерій, старанно провадили всі приписані книги гуртка і куреня, брали участь у літніх таборах і складали іспити вмілостей. Маючи вже дозвіл на складання третьої проби, ми відбули ще новацьку виховну надру та зорганізували свій власний триденний курінний табір.

Під час Листопадового свята, що його відбула наша Станиця 30 жовтня 1977 р., ми були іменовані вірлицями.

Саме успішне закінчення Школи Українознавства і здобуття ступеня вірлиці дали нам підставу до дальшого пластування. Ми тепер займаємо всі найвищі пости в проводі нашого нуреня, ми далі сходимося на наші гурткові сходини, а теж ставимо перші кроки у виховній роботі з новацтвом і молодшим юнацтвом.

Радимо усій юнацькій молоді добитися цих важливих успіхів.

* * *

ЛЕЩАТАРСЬКИЙ ТАБІР 1977

Лещатарські табори — це чи не найприємніші табори. Хоча вітри віють, сніги метуть і мороз скрипить, юнацька молодь приїздить з усіх усюдів, щоб спільно провести час на карноломних з'їздах. Цьогорічний табір організували нурені УПС і УСП "Бурлани", він відбувся на теренах "Вест Мавтен" Нью Йорк від 26-го до 31-го грудня, під проводом пл. сен. Ігоря Короля і ст. пл. Володимири Гнатківської. Під час 5 днів таборування 50 учасників зжилося, переживаючи спільні пригоди і радісні хвилини.

Юначки на збірці

Кожний день починався оживляючим раннім прорухом. Повні буйного пориву, вибігали ми, юнаки, до пояса роздягнені, на таборовий майдан. Розрухавшись, пускалися в біг навпростець, який, між іншим, провадив попри місце, де відбувалася руханка юначок. Юначки були повбирані в теплі лещатарські одяги, а то й баранячі кожухи. Біля них відразу наш крок ставав жвавіший, животи втягалися і навіть задній встигав на бігу пригладити чуприну, яка стояла до небес. Накінець юнаки натирали груди снігом, щоб, мовляв, цілковито розбудитися!

Після молитви, наказу і снідання ми вирушили зі співом на устах на з'їзди. Цілий тиждень нам дописувала погода. Снігу було подостатком. Сосни, покриті білим серпанком, прикрашували зимовий краєвид. Кожного дня учасники табору переходили дві серії ленцій з лещатарства, з яких усі дуже скористали.

Вечірню програму заповняли різні товариські заняття: ватри, вечірні, висвітлювання лещатарських фільмів, пописи талантів. Одного вечора, коли загостили до нас представники КПС-у, ми поїхали всі разом до місцевої "Імни", де скористали з плавацьного басейну, ношнівкових та відбиванкових площ. Сміху і життєрадості учасникам табору не бранувало. Пластовий гумор і пластова пісня проважали нас завжди. А про буйну уяву юнацтва свідчить сама назва табору "Гриби", вибрана тому, що як гриби влітку після дощу, так і пластуни-

Провід лещатарського табору під час раннього нагазу.

лещатарі після снігу в зимі висканують на лещатарських теренах.

Спочатку, за словами пісні "Бурланів", "нам море було по коліна, а Міссіссіпі по кістки". Гнали на з'їздах, сканали і... неминуче падали! Та заставила нас бути більше обережними вістка, що одна з учасниць, Ліда, зломала ногу. Пережила вона це справді по-пластовому, але вже три місяці ходить у гіпсі, що записаний прізвищами учасників табору!

Такі спільно пережиті веселі та сумні хвилини з'єднують нас у пластову родину і залишають нам багато приємних споминів. Вони дають нам нагоду бути в українському товаристві і вживати рідну мову (яку, на жаль, не завжди використовуємо).

Було чарівно і солодко, тільки трохи закоротко!

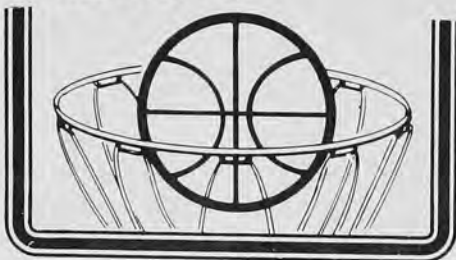
Пл. сноб Борис Гудзяк, хронікар табору.

Просимо учасників лещатарського табору присилати знімки і дописи до таборової хроніки на адресу хронікаря:

Borys Gudziak
118 Highridge Dr.
Syracuse, N.Y. 13215 USA

СПОРТ

ТУРНІР КОШИНІВНИ В ДЖЕРЗІ СІТІ, США

Зліва: пл. розв. Андрій Рановський (21 Н.) — 3 місце, пл. розв. Богдан Малицький (3 Н.) — 1 місце, пл. розв. Ірка Сенин ("чір-лідер") з Трентону, пл. розв. Тарас Минитин і пл. розв. Остап Корчмарин (Трентон) — 2 місце, пл. розв. Роман Шуль ("найвартісніший змагун").

Дружина 3-го Кур. УПЮ-ів ім. гетьм. І. Мазепи з Нью-Йорку побила першунів з минулого року — 49-ий Кур. УПЮ-ів з Трентону — з вислідом 29:24 і так виграла перше місце Турніру кошинівки для юнаків, який відбувся 19 березня 1978 р. в Джерзі Сіті. Турнір зорганізували та провели старші пластуни — "Хрестоносці".

21-ий Кур. УПЮ-ів з Нью-Йорку одержав третє місце, а дружина юнаків з Клівленду — четверте.

У турнірі взяло участь 9 дружин: Клівленд, Гартфорд, Джерзі Сіті, Ньюарк, Трентон та по дві дружини з Нью-Йорку і Філядельфії. Перебіг турніру був незвичайно цікавий. 3-ій Курінь виграв у своїй дивізії першу частину змагань з вислідом 4:0 (перемогли дружину з Джерзі Сіті даічі, Клівленд та 11-ий Курінь з Філядельфії). Клівленд також (3:1) підійшов до "пів-фіналів". У другій дивізії 49-ий Курінь з Трентону закінчив свої змагання 4:0 (перемогли 21-ий Курінь, Гартфорд, Ньюарк та 1-ий Курінь з Філядельфії). З дружини мали 2:2 і почали змагання за друге місце в цій дивізії. 21-ий Курінь виграв і приступив до "півфіналів".

І ось 49-ий Курінь з Трентону зустрів дружину юнаків з Клівленду. Юначки з 22-го Куреня УПЮ-ок в Трентоні були "чір-лідерс" і, очевидно, ентузіастично підтримували свій місцевий "братній" курінь. Остап Корчмарин і Тарас Минитин помогли, і Трентон переміг Клівленд 10:5. 3-ій Курінь, під проводом Богдана Малицького, переміг 21-ий з вислідом 37:13.

В той час виглядало, що турнір буде повторенням минулорічного, коли то в грі за першість Трентон переміг був 3-ій Курінь. Тому й усі в залі нетерпеливо чекали, щоб почалася вирішальна гра. Гра відразу дала перевагу 3-ому куреневі, і виглядало, що вони легко переможуть Трентон. Але раптом 49-ий Курінь почав зближати-ся. Юрій Обаранець почав ловити всі

Гра між 21-им курінем і дружиною з Клівленду.

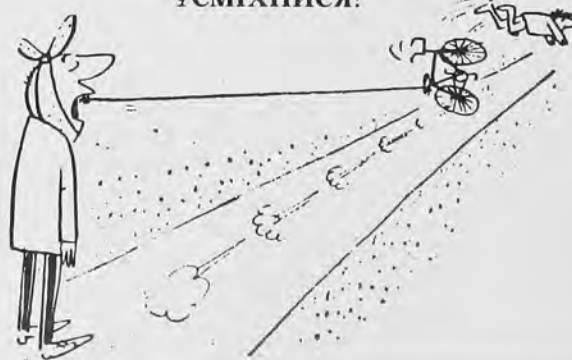
"рібавндс", і вислід вже не був такий певний. Але Ромко Шуль з Нью-Йорку стрілив кілька кошів і здобув 20 пунктів, і 3-ій Курінь переміг. Тому то й пл. розв. Ромко Шуль саме здобув трофей як "найвартісніший змагун".

На цей турнір були запрошені курені юначок, щоб взяти участь у змаганнях як "чір-лідерс" (думаємо над правильною назвою), але що це щось

нове, то були тільки юначки з 22-го Куреня в Трентоні, і вони одержали трофею. На кінці змагань курінний Хрестоносців подякував усім за те, що приїхали, і просив підготовлятися до наступного турніру. "Хрестоносці" переконані, що спорт у пластовому вихованні важливий, і тому запланували продовжувати організацію спортових змагань у Пласті на довшу мету.

Ст. пл. О. Д. Ман

УСМІХНІСЯ!

Замість квітів на могилу

св. п.

СТЕФАНІ ГОЛІАН

Яна відійшла у вічність 18 лютого 1978 р. в Чікаго, похована в Клівленді, Огайо, США, складаємо \$225.00 на пресовий фонд "Юнака", по \$20.00 — А. і М. Галяревичі, З. і М. Голубці, Ю. і С. Оришневичі, Стефа Хома; \$15.00 Курінь УПС-ок "Буриверхи"; по \$10.00 — Р. Бачинська, О. Галяревич, Р. і М. Кассараби, Р. і Е. Полатайки, І. і Н. Рабкевичі, С. Рабкевич, В. і Д. Федоріві, Василь і Олена Хмільки; по \$5.00 — Софія Волчун, М. Гук, Б. Новч, О. Калуща, Н. і Л. Козбурі, Е. і Л. Небеші, Е. Пална, І. Пік, Б. і А. Сатурські, А. і А. Фединські.

У світлу пам'ять

ДИД. МИКОЛИ БІГУНА

Батька наших друзів сеньйорів Андрія, Ярка і Лесі Бігунів, складаємо \$188.00 на пресовий фонд "Юнака", \$25.00 — Квітка і Богдан Пашини; \$20.00 — Марта і Нестор Базарни; по \$10.00 — д-р Р. Барановський, Орест і Аня Гаврилони, Олександр і Христя Громоцькі, Модест Захарченко, Оксана і Микола Коропецькі, Б. Козак, Оксана і Василь Леви, Оля і Ігор Масники, Нестор і Віра Пилипці, Микола і Ірина Ставничі, Іван і Уляна Сосі; по \$5.00 — Сергій Заполєнко, Ю. Раковський, Олена Сонік, Юрій Старосольський, Христя Шипилява, Є. Ярославич; \$3.00 — Мирослав Раковський.

Усі члени ОП УПС — Вашингтон, США.

У сороковий день смерті,
замість квітів на могилу

св. п.

МИКОЛИ БІГУНА

мояго хресного Батька, великого приятеля Пласту складаю \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"
Христина Гук, Клівленд, США

На нев'янучий вінок на могилу

св. п.

МИКОЛИ БІГУНА

складають \$90.00 на пресовий фонд "Юнака" по \$25.00 — д-р Ярослав і Ляриса Музичка, Володимир і Дарія Федорів; по \$20.00 — Стефан і Осипа Галяревичі, Роман і Марта Кассараби.

Замість квітів на могилу

св. п.

ДИД. МИКОЛИ БІГУНА

зібрано на тризні \$50.00 на пресовий фонд "Юнака"
Збірку перевів пл. сен. Михайло Белендюк.

Замість квітів на могилу

св. п.

ПЛ. СЕН. ПАРАСКЕВІІ АСІ ЧМОЛИ

складаємо \$140.00 на пресовий фонд "Юнака". по \$50.00 — д-р Михайло і Марія Логази, д-р Анатолій і Галина Литванівські; \$20.00 — проф. Стефа Залітач; по \$10.00 — ст. пл. Оленка Потієнко, Мирослав Перейма.

Замість квітів на могилу

св. п.

ПЛ. СЕН. АСІ ЧМОЛИ

складаємо \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"
Дора, Тарас і Олекс Горбачевські
Філадельфія, США

Замість лілеї в пам'ять

св. п.

СОНІ ХАРАК

складаю \$10.00 на пресфонд "Юнака" і "Готуйсь".
пл. сен. кер. Павло Клим, Чікаго, США

Замість квітів на могилу

св. п.

СОФІІ ІВАННИ ХАРАК

працівники Університетської Бібліотеки в Торонті склали \$64.00 на фонд Пластового Видавництва \$15.00 — Н. і М. Липовецькі; по \$10.00 — д-р Б. Будурович, Т. Юрневич; по \$5.00 — В. Верига, І. Стечик; по \$2.00 — Я. Гаврилишин, М. Голод, С. Грибінська, С. Гурко, М. Ковальська, Н. Лазор, Л. Пендзей; по \$1.00 — Л. Бригідер, І. Максимів, І. Мойсяк, О. Почапська, Л. Сеньків.

Замість квітів на могилу

св. п.

СОФІІ ІВАННИ ХАРАК

члени Пластової Станиці і приятелі Пласту в Торонті склали \$177.00 на фонд Пластового Видавництва, по \$20.00 — Х. Болюбаш, І. і Р. Вжесневські, В. Палієнко, Я. Харак; по \$10.00 — Д. і Ю. Даревичі, З. Дуда, Т. Горохович, Я. Еліїв, О. Марченко; Б. Пендзей, М. і Д. Попадинець, О. і Я. Соколики; по \$5.00 — У. Дичок, С. Гонтар, В. Мазяр; \$2.00 — М. Чайковська.

Замість квітів на могилу

св. п.

ЯРОСЛАВА ЯВОРСЬКОГО

св. п.

ГАЛИНИ ЧЕРНИШ

св. п.

СТЕПАНА ЛЕНКАВСЬКОГО

складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака"
Марія і Мирослав Лабуньки
Філадельфія, США.

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

ІВАНКИ з КМІЦИКЕВИЧІВ КІВЕРЧУН

Мами і Бабуні пластової родини Шаранів із Сірануз складають \$165.00 на пресовий фонд "Юнака".

Родина і Приятелі,

\$40.00 — Ірина і Лев Вербицькі, \$25.00 — Стефа і Дмитро Косовичі, по \$10.00 — Марія і д-р Дмитро Логази, Слава і д-р Олександр Гудзяки, Михайлина і Ярослав Велички, Ірина і Михайло Рубичі, Тамара Шнільна і Валя Гурська, Кляра Шпічка, Іван Пиндус, Павло Карпишин; по \$5.00 — Ольга і інж. Марко Бачинські, інж. Роман Войтович, Ангелина Колодій, Михайло Бартошик.

Замість квітів на могилу

св. п.

ІВАННИ КІВЕРЧУН

складаю \$20.00 на пресовий фонд "Юнака"

Марія М. Гапій
Глен Спей, США

Замість квітів на могилу

св. п.

СТЕПАНА ЛЕБЕДЯ

Батька нашого друга і впорядника ст. пл. Андрія Лебеда, складаємо \$55.00 на пресовий фонд "Юнака"

по \$10.00 — ст. пл. О. Дольницький, пл. сен. Я. Заставний, ст. пл. Б. Колос, ст. пл. А. Малецький, ст. пл. О. Мойсяк; \$2.00 — пл. розв. А. Винницький, по \$1.00 — пл. прих. Д. Андрусак, пл. уч. Ю. Полянський, пл. прих. В. Салючок.

На нев'янучий вінок на могилу

св. п.

ВОЛОДИМИРА ХОМИ

Чоловіка подруги Стефи з Куреня УПС-ок "Буриверхи", складаємо \$95.00 на пресовий фонд "Юнака"

\$25.00 — Курінь УПС-ок "Буриверхи", США;

\$20.00 — Ліда і Микола Голіяни;

по \$10.00 — Стефан і Осипа Галаревичі, Марта і Роман Кассараби, Люба і Нестор Козбурі, Віра і Андрій Миці, Олег і Дарія Якубовичі.

Замість квітів на могилу незабутньої

св. п.

пл. сен. МАРІЙНИ СТЕЦЮН-ШЕПЕРТИЦЬКОЇ

складаємо \$30.00 на пресовий фонд "Юнака"

Родини Іванусових, Дацькових, Олійників
Едмонтон, Канада

В пам'ять нашого незабутнього

Муна і Батька

св. п.

пл. сен. АНТОНА ХУХРИ

складаємо \$20.00 на пресовий фонд "Юнака"

Дарія Хухра і Таня Паш, Кергенксон, США

На нев'янучий вінок

в пам'ять Дорогого мені і незабутнього Вуйна

св. п.

м'р-а РОМАНА НЕКИША

складаю \$25.00 на пресовий фонд "Юнака"

Ст. пл. Андрій Кмета, Ч. К.
Йонкерс, США

ЗАГАДКИ

ЧОМУ???

— Чому коли ми опускаємо пендзлик у воду, то його волоски розходяться у воді, а коли виймаємо — злипаються?

— Чому гуси, качки і лебеді виходять "сухими з води"?

Ребус (до слів І. Франка)

(Пояснення: Перекреслені числа означають, котрі порядкові букви слова треба викинути. Знак " значить викинути букву спереду, знак " — викинути букву ззаду.)

ПОЛІФОНІЯ

БЮЛЕТЕНЬ БАГАТОКУЛЬТУРНОГО ТОВАРИСТВА

ІСТОРІЇ ОНТАРІО

ТОМ I. ОСІНЬ-ЗИМА, 1977

Багатокультурне Товариство Історії Онтаріо було засноване осінню 1976 року, групою академіків, цивільних службовців, архівістів та бібліотекарів, які були переконані, що треба зберегти рекорди етнокультурних груп Онтаріо. Щоб це досягнути, Товариство координує свою програму з Архівами Онтаріо та з Відділом Розвинення Багатокультурности при Міністерстві Культури і Розваги, але само є цілковито автономне. Ми з відданістю збираємо писані, фотографічні і усні передання про всі етнічні спільноти провінції. Ці матеріали є зложені в Архівах Онтаріо для зберігання, і є доступні всім зацікавленим етнічною і імміграційною історією.

Перше число Поліфонії, бюлетеня Багатокультурного Товариства Історії вже можна набути. Бюлетень містить зори різних матеріалів, які збираються Товариством і дискусії про їхню важність в етнокультурній історії. В цьому числі є репродуковані такі зори джерел: Вірменсько-американський Листописець, автобіографії, альбом газетних вирізок суспільних провідників та Голляндська і Східньо-Індійська газета. Є подані витяги двох інтерв'ю, переведені дослідниками Товариства, і представлені користі усних свідчень. Є й подані відбитки серії фотографій з колекції Товариства і підсумки спеціальних проєктів, виконаних Товариством, включно зі списком матеріалів про еміграцію, зібраних Хорватським Інститутом у Загребі. В кінці є поданий взірць вказівок досліджування, якими користується Товариство.

ПОЛІФОНІЮ можна набути, пишучи до:

Multicultural History Society of Ontario
St. Michael's College
81 St. Mary Street
Toronto, Ontario
M5S 1J4

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

що вплинули до 15 травня ц. р.

США:

За малозаслужену почесність бути в юнацькому "Гу із гу" з подякою для редакції складаю на продовження появи Вашого цінного журналу скромний чек —	
пл. сен. д-р Ярослав Падох	50.00
пл. сен. д-р Орест Гаврилук, Сілвер Спрінг	20.00
пл. сен. Тереня Бень, Коледж Парк	10.00
пл. сен. Володимир Стефанишин, Філядельфія	5.00
пл. юн. Андріян Шипілявий, Колумбія	2.50
Замість квітів на могили (гляди посмертні згадки)	1,068.00
США разом	\$1,155.50

НАНАДА:

Пл. сен. Марія Мариняк, Монреал, частина неприйнятого звороту з розпродажі книжки п. н. "Далекі Мандри"	30.00
Юнацтво з Пластової Станиці в Монреалі з розігравки	25.00
пл. сен. Ольга і Петро Саварини, Едмонтон	10.00
пл. юн. Мотря і Ромця Джулинські, Етобіко	5.00
пл. юн. Юрно Гуцуляк, Іслінгтон	4.00
Замість квітів на могили (гляди посмертні згадки)	326.00
Нанада разом	\$ 370.00
Усі разом	\$1,555.50

ЗАЛІЗНИЙ ФОНД ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

Виповняючи свою обіцянку складати щорічно \$100.00 на рятування виховних журналів, зокрема "Юнана", пересилаю чек на цю суму, як частину неприйнятого звороту видатків редактора. Пл. сен. Ольга Кузьмович, Бабилон, США 100.00

Минулого року я подав пропозицію — ідею знайти певне число добродіїв, які платили б річно по 100.00 дол. через 5 років. Правдоподібно ця ідея не приймається. Але я хочу бути послідовним і свою пайку на 1978 р. висилаю. Пл. сен. о. Володимир Івашко, Саскатун, Канада	100.00
Пл. сен. Маріан Маренін, Кергонксон, США	25.00
Пл. сен. Володимир Мерещак, Ветерсфілд, США	25.00
Разом	\$ 250.00
Досі вплачено	\$5,294.04

ХТО ЧЕРГОВИЙ?

БЕРІТЬ ПРИКЛАД З НЬЮАРКУ!

Клопоти з браком фондів на пластову діяльність спадають на ГПБ й на безпосередніх діловодів пов'язаних з виданнями. Але фонди — це журба усіх членів Пласту і Пластприятю. Є багато позитивних реакцій на заклики про рятунок видань, але реагують окремі курені члї особи, не загал. А забезпечити появу наших журналів може тільки пластовий загал. Тому прояви ініціативи в тому напрямі такі, як реакція Ньюарку, про який інформуємо внизу, це приклад гідний наслідування.

Референтка пластових видань у цій Станиці — пл. сен. Марія Українська влаштувала продаж печива, дохід з якого призначено на допомогу виданням.

Печиво пожертвували: пл. сен-ки: С. Боровик, В. Воловодюк, Д. Ліщинський, В. Мицьо, М. Полянська, Т. Турянська, М. Українська, М. Ходновська, О. Юрчук, ст. пл. Р. Галібей та батьки пл. молоді: С. Андерсен, М. Біленька, О. Бойко, К. Бушнелль, М. Ворох, А. Гірняк, А. Граб, М. Граб, С. Димитрі, С. Презимирська, О. і Н. Ретька.

Пожертви грїшми склали: \$15. — д-р О. Тершаковець, \$10. — пл. сен. Т. Дурбак, по \$5. — пл. сен-ри: Г. Коренець, В. Курило, Л. Крупа, В. Яворський, В. Кух, крім того, — д-р Б. Худьо. Гивель, Г. Стецур, Я. Мулик, О. Івасечко, К. Гречак; по \$3. — пл. сен. Ю. Яцусь, пл. сен. О. Стеранка, М. Смішкевич, Н. Загайкевич, Р. Дац; \$2.50 — О. Калинович, \$2. — М. Обійник — разом 99.50.

Зібрано з продажу печива 131.00

Разом \$230.50

Гарний вияв ініціативи референтки пластових видань пл. сен. М. Української та жертвовність членства Станиці радує, додає віри у силу переконань, що жертва, посвята для загального добра — це шляхетність і велика цінність.

Редакція

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ

1. Пл. сен. Володимир Стефанишин, Філядельфія, США, для священика у Бразилії і для юнана у Великобританії.

2. Юначки-самітницї, США для священика у Франції. Разом 3 дарункові передплати.

Останнє наше повідомлення про дарункові передплати було поміщене в "Юнаку" за травень ц. р.

Усім, що заплатили дарункові передплати щиро дякуємо. Дарункові передплати дають змогу читати "Юнана" юначкам і юнакам, які самі не мають змоги заплатити передплати.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той долар, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платить 5½% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є

Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВИЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

"ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО"

можна набути

- в Канаді: у Адміністрації
"Юнака":

"Yunak" — Magazine,
2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 1M8 Canada

ЦІНА — \$9.00

**Друкерія
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і
ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна: \$1.00

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і **СВОЄЧАСНО** передплатуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новаків та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприяту і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

● Присилайте передплати **З ПОЧАТКОМ КОЖНОГО РОКУ** (до 1 березня!), бо своєчасні передплати уможливають дешевшу пересилку журналів.

● Надсилайте дописи (хроніку, знімки, “молоде перо”, ілюстрації тощо), діліться своїми зауваженнями щодо змісту і вигляду журналів, втримуйте зв'язок з редакціями. Ставайте співучасниками пластового самовиховання.

БОРСУК

ЇЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

РІСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ